

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium
Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias
Vincentii Caraffa, Societatis Iesu Praepositi Generali,
Tomvs ...**

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Peregrinvs terræ. Fascicvlvs Myrrhæ Siue Considerationes Variæ Super
Plagas Et Vulnera Christi D.N. Itinerarium. Seraphinus. Civis coeli

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

Introductio ad Civem Cœli.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49469](#)

ime, di
, no
dem
curat
ndit
que min
am,
s hic
one &
endel
ditus,
fangr
abot,
e effec
mortale
valcas.

AD

CIVEM COELI,

sive

Cœlestem Conversationem,

INTRODUCTIO.

NO STRA conversatio in Cœli est. Nulli S. Paul. ad dubium est, Apostolum pauculis hisce *Philip. 3.* verbis, veluti compendio, restringere totam Christianæ perfectionis summanam: ut, nimisrum, mente conversemur in cœlis, & corpore duxicemur habitemus in terris, Sapientis sequentissimum: In partes vnde facilius sancti, cum Iustis *Eccles. 17.* confessio nraem Deo: q d. Noli haerete & persistere in peccati Mondo; sed simul cum Iustis, aliisque, quod Deo laudes offerunt sacrificium, mentem omniqne transfer ad futurum æternæ gloriæ se-
cum.

Et hunc in finem, ait S. Chrysostomus, Orationi D. Chrys.
ministræ Salvatoris hæc inseruit verba (*Quies in Cœlis*)
ad Deum ibi concludendum; sed ad orationem ibi affi-
culum. Non ut includatur determineturque in cœlis
Præsencia Dei, quæ ratione Immensitatis suæ
coelos in infinitum quoq; se extendit, diffunditque;

A 3

sed

S.Th. Phi- sed ut doceret nos , sursum ad cœlos erigendus
lip. 3. opusc. nostra , ibideinque , ut docet Angelicus , a quo
nobisque habitandum esse. Primo , per contemplationem
4. de Orat. Non contemplans nobis ea , que videntur , sed
Domin. non videntur : non contemplando res temporales
Cor. 4. quæ corporalibus conspicuntur oculi ; sed am-
plius spirituali fidei oculo solum spectantur . Secundo ,
per dilectionem , non dividendo cor nostrum , sed
illud occupando æternum seruum desiderio . Tertio ,
per operationem , ut cunctæ nostre actiones unicæ
æternæ vita respiciant suam , qui est summa gloria
& summa gloria nostra , extrinsecus Deo , & nobis
seca . Quartò , per cœlestium intentionem , ut sicut
cœlis est , nonnisi cœlestia appetamus . Quintò denique
habitationem , ut in eadē cœli patria , quam
Pater noster , qui est Deus , habitemus .

S. Bern. Præterea debemus , veluti nos exhibitor S. Bernhardus
serm. 4. de circuere cœlestes illas mansiones , visitando , saluando
Ascens. supplicando , laudando : omnes choros & ordines
lorum ac Sanctorum circuere , menteq; petuere
cunctos humillimè visitando , saluando & laudando
petendo insuper aliquam ab eis gratiam , & postea
petveneris ad thronum Dei & Agni , infinita
Christique contemplaberis gloriam , & ex delicia
ticipandi tantum bonum , Divinam deprecabendam
ratem , clamabis , trah me ad te .

Psal. 26. Et hæc ipsius Regii Prophetæ David , utidem
S. Aug. non mellitus Doctor , erat occupatio : Circum
molavi in tabernaculo ejus hostiam vociferans
expendit S. Augustinus , jubilations : cunctas
circuvi mansiones offerendo Deo sacrificium
jubilationis , gratiarum actionis & congratulationis .

S. Bern. Insuper ut idem S. Bernardus conlulit , in his
visitatione nedum laudare Deum , verum etiam
perum mendicorumque instar , circumeundo mea
duabus mensis .

Eodem imd majori cordis affectu ad Sanctopri
ginam recurrete , eique cum Guatrico Abbeo

Mater misericordia, saturare gloria Filii tui, Serm. de
inter reliquias parvulus tuus: Tu ad mensam Dominae, Assumpt.
Immensa castelli O Virgo Maria, Mater misericordiae,
realitatem glorie tuae, quae in cœlesti beatificæ vi-
tæ filii tui con vivio frueris, tibi congratulor collæ-
tus, sed am-
m. Sed m. sed
io. Tu
nunciam
u. g. om-
e nobis
ut san-
o. de-
uam in-
tur S. Bea-
, falcis
ordines
current
& lau-
& pulch-
infinie-
defendit
cedentes
etiam
de sancto Simeone Stilita interrogat Theodoreetus: Theodor.
re corpore & animo ex celso & elevato supra columnam
verabat immobilis; & responderet: Quia assidue co-
quidabat corporis mentisque oculo. Quia, ut bene-
dictus Chrysostomus, objectum oculis cœlum manus
ad fortia memoria & consideratio cœlestis glorie
viretque addit ad heroicos virtutum actus exercitos.

De sanctâ Melania refertur in ejus vita, quod inter Quæ
ta, in quoniam spirituali sele occupare cetera, reme-
sponderit: Per Sanctos civitatis cœlestis milie-
dij curro, finem vita mea cum bona sic pacem vobis
pedo.

Fructus deinde & effectus, qui ex hac scimus. Qua-
moriâ, multi sunt & eximij, & in particulari quatuor.
Desiderium cœli, Contemptus modi, Vito et tenta-
tiones, Perseverantia in gratiâ, Nobilitas, ambi-
ritas animi.

Primus fructus est desiderium cœli. Enim in col-
benè observat S. Bernardus, oculi & coquac-
ter se habent correspondentiam, & quod cuiuslibet
dot, cor non dolet. Ergo quotiescumque oculum
& intellectus converterit se ad æterna & celestia, in
euam curreat desiderium. Et hæc est via ordinis, quæ
docet Cardinalis Bellarminus, ad obtinendum in-
Dei amorem, Consideratio æternorum.

Secundus fructus est contemptus Mundi: sed in
fidem vicerunt regna, quod idem est, juxta explicationem
Sancti Thomæ, ac Sancti per fidem virtutem
æterni spieverunt Regna terrena Mundi, Diaboli
& Carnis. Et rationem reddit Angelicus: quia non
vincitur mundus nisi per contemptum, & no-
tetur nisi cognitione & amore boni majoris. Ig-
memoriam cœlestium bonorum ad terrenorum pere-
rum pervenitur contemptum.

Tertius fructus est Victoria contra omnes
enemus. Cui resistire, fortes in fide. Resistere debet
ita nos exhortatur S. Apostolus Petrus, Diabolus
tentibus scuto sanctæ fidei, quæ non debilis
sed fortis & generosa sit, oportet. S. Isidore
Ab incredulio Diabolus timetur ut Leo, à ferme
ut vermis, conteninitur. Ratio est, quia fides
allicit voluptatibus & deliciis Mundi, Fides con-
pollicetur æterna cœli gaudia; & si tribulaciones
præsentibus terrorem tibi ingerit, Fides conser-
vatur æternas pœnas futuras: ergo Fides vita æterni
futuræ Dæmonis temptationem victoriam
stituit.

S. Bern.

Bellar. in
Psal. 38.

S. Apost.

S. Thom.

S. Pet. e. 5.

S. Isid. li. 3.
de summ.
Bono c. 5.

Quartus fructus memoriae rerum cœlestium est per-
eponere memoriæ in gratia. In nobis est, afferit S. Chrysostomus, s. Chrys.
f. si memoriæ Dei conservare, vel destruere primum, si
de peccatis tua conuictus es: secundum, si ad secularia de-
sumus.

Quintus & ultimus fructus est animi nobilitas & ge-
nerositas: nostro enim incumbit officio & debito, ut,
Videtur admodum existimat S. Cyprianus, item in S. Cypr. de
nobilitate generositatis nostra, cognoscendo nos filios Dei, specti.
namus in gradu dignitatis nostræ, in quo Deus
Enim nos collocavit, agnoscendo nos esse heredes regni
coram magnificè. Et hæc de utilitate & fructibus hujus me-
diæ videntur.

Admodum, quo ea in praxin reducenda sit, pro-
coelestius memoriæ: etenim hæc memoria non speculatiæ dum-
a ordinem memoriæ: sed practica, operativa & efficax sit oportet,
admodum hæc memoriæ quæ usi fuere Sancti. S. Hieronymus ait, S. Hieron.
memoriam toties esse exercendam, quoties Epist. 22.

ndi: Unde latus sua fucata specie in fraudem nos inducere
a expoliacione: Quoties in Mundo videris aliquid gloriosum,
in vim te alleget, tibique blandiatur, noli in eo sub-
di, ne invenire, sed ad Paradisum mente transgredere, & esse in-
icuus: quodque, quo futura es.

S. Chrysostomus pro habenda præxi hujus memo- s. Chrys.
ris. Igne proposit omajum rerum creatarum transitoria- Hom. 63.
enorum que expolationem: Vis capere beatitudinem? in Ioan.
quæ quæd habes, desere affectu omnia, quæcunque
possides.

S. Augustinus brevissimum alium suggest modum. S. August.
Diabolus (inquit S. Doctor) duo verba: Erit, &
erit. Quidquid pulchri ac boni conspexeris in
 mundo, totum id erit in cœlis, & cum infinito excessu
fermatur beatitudinis bonitatisque; ast quandò tibi repræsen-
tatur aliquid malum seu culpa, seu pœna; dices:
, Tunc non em in cœlis ullâ ratione. Ibi erit, quidquid voles,
tribulatorem S. Doctor, non erit, quidquid noles.

S. Basilius tres alios assignat modos. Primus est: S. Basili. in
es vita mortali auiditate flagrare, & vivere ardentissimo ac in- Admonit.
sensu Paradiſi desiderio. Secundus: seculi voluptates ad fil. Sp. 2.
plicare, omnemque Mundi pompam instar lutis despicer.

A s Tertius,

Tertius, corpore tanquam figurâ quadam inviu-
versari, in intellectu vero conversari in cœlis. In his
sancto exercitio, inquit ille, consistit tota perfic-
tio renunciationis summa. Perfecta renunciatio est
mani ad cœlestem conversationem translatio.

S. Basilius.
Reg. fus.
expl. 8.
S. Leo.

S. Leo considerat prædestinationis nostra eminens
Sursum vocatos animos desideria terrena non depin-
et eternitatem præelectos pertura non occupent.
Qui vocatus est ad cœlestem gloriam & beatitudinem
nentiquam animum suum occupare debet vivere
qui ad æternitatem electus est, floeci peudat hæc
& transitoria.

Hebr. 12.

S. Paulus Apostolus idem nobis persuadet
Christi: Aspiciens in Auctorem fidei, qui prius
gaudio suscepit Crucem, confusione contempnens
contemplati debemus Duxem nostrum Christum
quemadmodum Christus propter gloriam corporis
seu præmium, propositum fortiter suscepit torturam
& mortem Crucis; ita nos quoque propter
gloriae præmium patienter vitæ hujus tribulationes
ferre debemus. Sanctorum h[ab]emus semper mos sumere
suetudo, ait S. Gregorius, ut cibum calidum tam
si non gaudendo, saltem suspirando gustarent: adeo
modum si in præsenti vitâ cœlestem gloriam
haud possimus gustare gaudentes, eum gultemus
suspirantes.

S. Greg.

Eiusmodi quoque exercitium nostrum sit, oportet
ut semper respiciamus ultimum finem gloriae
cœlestibus illis choris assidue non pollimus, cantando
& exultando; constitutus nos ibidem præle-
mendo, desiderando, & suspirando. Suspirando
anhelemus transire ab exilio ad Patriam, ex captivitate
ad portum p[ro]p[ter]e carcere ad liberam regni possessionem,
à paenitentia ad gaudium, à morte ad vitâ, à tempore
ad permanentem semperque consitentem aeternitatem.
Aspiremus semper suspirus gemutibusque communis
Deum & Dominum nostrum, ad Creatorum &
Redemptorem nostrum, ad sanctissimam eius Matrem
& consortium & conversationem Sanctorum, Argenti-
numque societatem. Pulsemus continuò extenuata
p[ro]p[ter]a

dicendo: *Aperite mihi portas justitiae, ingressus Psal. 117.*
confiebor Domino: Aperi, O Angeli Paradisi,
justitiae, & ingressi nonnisi in aeternum Creato-
laudabimus & glorificamus. Asperemos ad cœ-
nuptias Agni: Gaudemus & exultemus, quia Apol. 1.19.
erunt nuptiae Agni, & Vxor preparavit se. Ubi
qua est anima nostra, compatiere debet ornata
marum virtutum ornamen. O Beati qui ad loc. cit.
nuptiarum Agni vacatis sunt! Absit omnis alius
gratus, cesseret quodcumque aliud desiderium, nec
albus ad sit amor & desiderium. quam assistere illi
desponsari huic sponso, gaudere tam sancto,
jucundo & aeterno sponsalio. Huc unicu[m]
postulare debemus. Vnam petij a Domino, Psal. 26.
in aliud quicquam a Deo peto, hic unus & solus
mearum scopus & meta est: videre Sanctos, S. Aug. in
Sanctum Sanctorum, esse cum Sanctis & esse sanctum. Man. par.
que una alterave vice per diem, sed frequenter ac
per in cunctis actionibus nostris, quod ad fieri poterit,
anagogicas aspirationes, ut docet S. Bonaventura,
suspiriemus & suspiriemus ad summum Bonum. Summo
glorias diluculo, lucique creare aperiens oculos,
quando mihi concedetur, ut aperiam oculos
imiteate: Te vesticos, dices: quando me vestiam
in gloria? quando in lumine tuo videbo lumen?
videndo mensa, aspira ad mensam cœlestem. Ne-
modo & conversando cum hominibus, dices:
quando conversabor cum Angelis, & cum Sanctis?
quando cum Christo? quando cum sanctissima ejus
ante: quando cum Deo & sanctissima Trinitate? &
item modo discurses in reliquis actionibus. Et si
sum hoc exercitium cœlestis conversationis necessa-
rit, interuenient Dei servi & famulis, qui inter pericula
quoqueos Mundi hujus puros immaculatosq; se se con-
trarie frangunt: maximè illis imprimis necessarium
est, qui ex officio cooperantur animarum saluti, ut,
minime dixerit S. Gregorius, ii. qui eis conjun-
S. Greg.
que, eorumque fruuntur consilio, quasi ex salis ta-
uente vita sapore condiantur. Quod idem est dicere:
ut tangat saltem, communicat de sapore salis; ita qui

cum

cum homine spirituali & cœlesti conversatur, prout
efficitur saporis & delectationis rerum spiritualium
cœlestium: unde corda mundana commovetur
contemptum rerum temporalium, & in amorem
suis Patris ascenduntur. Hanc ob causam, ita leniter
S. Cyrillo, S. Paulus Apostolus ante prædicationem
raptae fuit ad tertium cœlum, & iussum in causa
ablegatus. Non quia dignus non esset conuersarius
cœlesti; sed ut pregastris supercœlestium, dependentes
suum prædicaret, cœlestique sua prædicante
animas pertraheret ad cœlum.

Hæc est igitur Servorum Dei obligatio, in
ratione, affectu, desiderio prostrus sit cœlestis.
Verum quia, ut fatetur S. Augustinus,
queorum positi sumus: constituti sumos in regno
longinquâ, in loco exilij & tribulationis, in
inimicorum. Unde facile à cœlesti desiderio spissatum
& in contemplatione rerum cœlestium tepitum
propterea, prosequitur idem Sanctus, natus in
genus munimento, ut experefasisti ad Diuum regnum
verum & summum bonum, cum desiderius, ratiōne
Quapropter, ut ratio impedimento & obtutio
hibeat remedium, subiiciuntur. instar fabri
florum Paradisi, variæ considerationes ultimæ
gloriæ nostræ: ut singulis diebus restauretur,
creeturque noster Spiritus in consideratione & con
vnius ex floribus illis, & per hac breves lucidæ
meditationes (quarum erunt 36), quæ si modis
earum corrispondat numero dierum totius anni
currentium) quasi per tot gradus ascendas pro
pinquioresque evadamus cœlesti nostra Paima:
demque cogitatione fixi hæreamus, ubi per nos
æternitatem personaliter commorabitur, ne
omni exuri consolatione ac gaudio temporis, zel
mur, gaudeamusque duxata spe æterna beatitudi
juxta documentum Apostoli: Spe gaudens, se
gaudendum in hoc mundo; sed post retributionem
dum. In quo similes erimus Beatis in celo existentibus.
Siquidem eandem sonum gaudi materialia, p. 12

S. Aug.
Man.

S. Basili
Hom. 4.
de gratia.

num gaudium, & solum adest differentia in modo,
iuxta gaudemus in spe : illi gaudent
modo, nos sperando.

Hec D. Augustini supra memorati extitit indu-
ctio : etenim , veluti de seipso refert , breve quod-
libet fidei conficit manuale cœli , quod secum semper S. Aug.
tinet , quo sapita cœlestis desiderij memoria renova- praf. Manu-
bus : & quoties tepesteret , in D.E.L accenderetur
memoria . Hoc idem tibi faciendum est , & curandum ,
semper tecum deferas præsentem aut similem
cœlestium considerationum fasciculum , quo in
amorem cœli , & in odium ejus , quod
extra cœlum tibi obiicitur ,
accendaris .

CIVIS